

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3173/2021
10.11.2021.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Стеван Обренов, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 230.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1768/2017 од 06.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1768/2017 од 06.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7602/2015 од 03.02.2017. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 118.000,00 динара, у одређеним износима за сваки вид претрпљене штете. Део тужбеног захтева преко досуђеног износа одбијен је.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1768/2017 од 06.03.2019. године делимично је усвојена жалба туженог и укинута пресуда Основног суда у Новом Саду П 7602/2015 од 03.02.2017. године у делу у ком је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености исплати износ од 26.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.02.2017. године до исплате, као и делу о трошковима поступка и у том делу предмет је враћен на поновно суђење. Првостепена пресуда је преиначена у делу одлуке о накнади нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и за претрпљени страх, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 36.000,00 динара (уместо износа од 42.000,00 динара) и за претрпљени страх износ од 42.000,00 динара (уместо износа од 50.000,00 динара), све са законском затезном каматом од 03.02.2017. године до исплате, док је преко преиначених износа до износа досуђених првостепеном пресудом тужбени захтев

одбијен. У преосталом делу жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку предвиђено је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равносправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да нема услова да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог.

Према разлозима побијане другостепене пресуде, тужиоцу је досуђена накнада нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх, које је тужиоцу проузроковао тужени прекорачењем нужне одбране, приликом физичког сукоба са тужиоцем. Након вербалног сукоба који је иницирао тужилац, тужилац и тужени су се физички сукобили на тај начин што је тужилац почео да дави туженог, а тужени је тужиоца ударио мотиком у главу. Услед ударца туженог, тужилац је задобио повреду у виду раздерно нагњечне ране у пределу чеоног теменог дела главе. Другостепени суд налази да је тужени критичном приликом поступао у прекорачењу нужне одбране јер је применио јачу силу од неопходне, при чему је утврђен и допринос тужиоца настанку штете у висини од 40%.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана другостепена пресуда, Врховни касациони суд је становишта да не постоји законом предвиђен основ да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог о наведеном правном питању. Изузетно дозвољена ревизија у складу са одредбом члана 404. став 1. ЗПП може се изјавити само због такве погрешне примене материјалног права која изискује ново тумачење права о одређеном правном питању или разматрање правних питања у интересу равноправности грађана, у општем интересу, као и када постоји неуједначеност судске праксе о неком правном питању. Погрешна примена материјалног права учињена у појединачној пресуди не представља разлог за изјављивање, односно за одлучивање о посебној ревизији. У побијаној другостепеној пресуди је на основу утврђеног чињеничног стања, према околности конкретног случаја, утврђено да је тужени поступао у стању прекорачења нужне одбране, што се у поступку по посебној ревизији не може преиспитивати, па се не може дати ни ново тумачење права о том правном питању по изјављеној посебној ревизији.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији туженог, као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије туженог у складу са одредбом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Споровима мале вредности, сходно одредби члана 468. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 230.000,00 динара, па ревизија против одлуке донете у предметном спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд одбацио је ревизију туженог, као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић